

κεν ὁ Γκαίτε χωρὶς οὐδὲ κἀν ἐν ἀντικείμενον νὰ μετακινῇ ἐκ τῆς θέσεώς του. Ὅμοίως ἀμετάβλητος παρέμεινε μέχρις ἡμῶν καὶ ὁ παρακείμενος κοιτών. Μία χαμηλὴ ξυλίνη κλίνη μετὰ βόδοχρόου ἐφαπλώματος, ὠχρίασαντος ἐκ τῆς πολυκαιρίας, μία μικρὰ τράπεζα, ἐφ' ἧς ἴσταται ἀκόμη το φαλίδιον μετὰ τοῦ τελευταίου διὰ τὸν νοσοῦντα φαρμάκου,

τὸ ἀναπαυτικὸν ἀνάκλιντρον καὶ τὸ ὑποπόδιον, τὸ ὅποιον ἡ Ὀττίλια Γκαίτε ἐκέντησέ ποτε χάριν τοῦ πενθεροῦ της, ἀποτελοῦσιν ὅλα τὰ ἐπιπλα τοῦ θαλαμίσκου, ἐν ᾧ ὁ μέγας ποιητὴς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ 22. Μαρτίου 1832, ἐκφωνῶν τὰς λέξεις „Πλεῖον φῶς!“

Ἀπὸ τινος καὶ ἐν Ἀμερικῇ μεταξὺ τῶν εὐπορωτέρων καὶ μᾶλλον μεμορφωμένων τάξεων τῆς κοινωνίας ἤρξατο ἡ ἀγαμία ὁλονὲν νὰ προσλαμβάνῃ εὐρύτερας διαστάσεις, εἰς δὲ τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ λαοῦ νὰ πολυπλασιασθῶνται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὰ διαζύγια. Ἐν ταῖς πλείστασι τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν οἱ καθεστῶτες νόμοι εὐνοοῦσι τὸν χωρισμὸν καὶ φαίνονται ὑποβοηθοῦντες λεληθῶς τὴν πρόδον τοῦ κακοῦ. Ἐν ἔτει 1885 ὁ „Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης“ ἐδημοσίευσεν κατὰλογον αἰτήσεων διαζυγίου ἐν Φιλαδελφίᾳ καὶ Χικάγῳ, ἐξ αὐτοῦ δὲ μαθηθόμενον ὅτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν πόλεων τούτων, ἐχοῦσα πληθυσμὸν 850,000 κατοίκων, συνέβησαν 1700 διαλύσεις συνωκεσιῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μετὰ 550,000 κατοίκων ἡριθμῆθησαν ὑπὲρ τὰς 1500 αἰτήσεις πρὸς διάλυσιν γάμων. Ὁ κατὰλογος οὗτος εἶχεν ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν δικαστικῶν πρακτικῶν καὶ περιεῖχε τὰ ὀνόματα τῶν διεζευγμένων. Μεταξὺ τούτων ὑπῆρχον καὶ ξένα ὄνυμα, ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν ὀλίγιστα ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν, διότι τὰ 9/10 ἦσαν Ἀμερικανοί. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ ἀδίκως κατακρίνουσι τοὺς ξένους λέγοντες, ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι εἰσέγαγον τὴν ἐπιδημίαν ταύτην εἰς τὸν νέον κόσμον.

Γέροντες καὶ πλήρεις θναμνήσεων διπλωμάται διηγούντο ἐσχάτως κατὰ τινὰ πολιτικὴν ὁμύγυριν ἐν Βερολίῳ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον ἐκ τῶν πρώτων χρόνων τοῦ διπλωματικοῦ σταδίου τοῦ Βίσμαρκ. Καθ' ὃν χρόνον ὁ σιδηροῦς ἀρχιγραμματεὺς διέτριβεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁμοσπονδίας ἐν Φραγκφούρτῃ καὶ κατῴκει ἐν τῇ οἰκίᾳ εὐπατρίδου τινὸς τῆς πόλεως ταύτης, παρετήρησεν ὅτι ἐν τῇ δωματίᾳ του δὲν ὑπῆρχεν οὔτε κώδων οὔτε ἄλλο τι μηχανήμα, δι' οὗ νὰ εἰδοποιῇ τὸν εἰς τὸ ὀνῶτερον πάτωμα διαμένοντα ὑπρέτην του, ὁσάκις εἶχεν αὐτοῦ ἀνάγκη. Παρακάλεσε λοιπὸν τὸν οἰκοδεσπότην ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν, ἀλλ' οὗτος, μὴ ἀνεχόμενος ἄλλως τὸν „Πρώσσον“, τῷ ἀπεκρίθη ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ του ὡς ἐπὶ τὸ τὸ πολὺ ἐξ ἰδίων ἱκανοποιοῦσι τὰς τοιαύτας ἰδιαιτέρας τῶν ἐπιθυμίας καὶ ὅτι δὲν ἤξευρε διὰ τίνα λόγον ἔπρεπεν αὐτὸς ν' ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου. Ἡμέρας τινὰς ὀργότερον ἠκούσθη κρότος πυροβόλου ἐν τῷ οἴκῳ, ἔντρομος δὲ ὁ εὐπατρίδης διέτρεξε τὰ δώματα καὶ ἔρθεσε τέλος εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ Βίσμαρκ, ὅπου ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔκειτο, καπνίζον ἀκάμῃ, τὸ πυροβόλον, ἐγγὺς δ' ἐκάθητο καὶ ὁ Βίσμαρκ, ἡσύχως καὶ αὐτὸς καπνίζων καὶ ἐργαζόμενος „Πρὸς Θεοῦ, τί συνέβη!“ ἀνέκραξεν ὁ οἰκοδεσπότης. — „Απολύτως τίποτε, ὑπέλαβεν ὁ Βίσμαρκ. Μὴ ἀνησυχῇτε· εἰδοποίησα μόνον τὸν ὑπρέτην μου, ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ. Πιστεύω, ὅα συνειδίσετε ταχέως εἰς τὸ ἄκικον τοῦτο σημεῖον.“ Ἐἶνε περιττὸν νὰ προσδέσωμεν, ὅτι ὁ εὐπατρίδης ἐν ἀναρεῖ ἔσπευσε νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ διὰ κώδωνος κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνάμπτου Πρώσσου.

Ὅποσῃ κίνησις ἀνθρώπων ὑπάρχει ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Γερμανίας, μαθηθόμενον ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς ἐν Βερολίῳ ἐταιρίας τῶν ἵπποσιδηροδρόμων. Περί τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1885 τὸ μήκος αὐτῶν ἀνῆρχετο εἰς 222 χιλιόμετρα, ἐφ' ὧν ἐκινούντο 777 ἄμαξαι ὑπὸ 3644 ἵππων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐταιρίαν. Κατὰ τὸ ἔτος 1885 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ἀνῆλθεν εἰς 87,293,825 (λέγομεν, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ ἑκατομμύρια, διακόσια καὶ ἐννεήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι εἰκοσιπέντε), οἱ ὅποιοι ἐπλήρωσαν ὁδοπορικὰ 13,000,000 φράγκων. Καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν ἐπομένως οἱ ἐπιβάται ἀνῆρχοντο εἰς 236,422 κατὰ μέσον ὅρον. Αἱ ἵπποσιδηροδρομικαὶ

ἐταιρίαι ἅπασαι εἰσέπραξαν 13,250,000 φράγκων, ἐξ ὧν ἐδαπάνησαν τὰ 6,000,000, συμπεριλαμβανομένων καὶ 920,000 φράγκων εἰς δημοτικοὺς φόρους, ὥστε εἶχον περίσσευμα 6,330,000 φράγκων κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος. Χάριν παραβολῆς ἀναφέρομεν ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τοὺς σαξωνικοὺς σιδηροδρόμους, ἔχοντας μήκος 2208 χιλιομέτρων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὸ ἔτος 1885 ὑπελογίσθη εἰς 23,028,599, ὥστε οἱ ἵπποσιδηροδρόμοι τοῦ Βερολίνου, μόλις τὸ δέκατον τοῦ μήκους τῶν σαξωνικῶν σιδηροδρόμων ἔχοντες, μετεβίβασαν τετραπλάσιον σχεδὸν πλῆθος ἀνθρώπων.

Ὁ μέγιστος τοῦ κόσμου πολυφάγος εἶνε κάποιος ναύτης διατρίβων ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας. Εἶνε υἱὸς ἀλιέως, βρέφος δὲ ὦν εἰσέτι ἦτον ἀδύνατον νὰ χορτασθῇ ἐκ μόνου τοῦ γάλακτος τῆς μητρὸς του, οὕτως ὥστε παρέστη ἡ ἀνάγκη νὰ προσέλθωσιν ἄλλαι 20 μητέρες, ἵνα κατασιγάσωσι τὴν ἀτελείωτον πείνάν του. Ἡ ἀδυναμία αὕτη οὐδέποτε τὸν ἐγκατέλειπε. Ὡς πεζοναύτης ἐλάμβανε τριπλασίαν τῶν ἄλλων συναδέλφων του τροφήν, δύναται δὲ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν νὰ γευματίσῃ μετὰ τῆς ὀρέξεως, ὥσπιν ἤθελεν ἔχει ἐὰν ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἔτρωγε. Ἐν Νεαπόλει ἀξιωματικοὶ τινες τοῦ ναυτικοῦ προσέφερον ἐσχάτως εἰς τινὰ ξενοδόχον ἑκατὸν φράγκα, ὥπως κορέσῃ τὸν πολυφάγον. τοῦτον, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς μετὰ τρόμου εἶδεν ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐπάρκει.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν τῶν ἐπαγγελμάτων ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ συγγραφεῖς οὐχὶ ἐλάσσους τῶν 19,350, ἐξ ὧν 19,000 εἶνε ἄρρενες, καὶ 350 θῆλεις. Καὶ ἐν Βερολίῳ μὲν ζῶσι 1000 συγγραφεῖς καὶ ἐφημεριδογράφοι ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ἐν Λειψίᾳ 260, ἐν Δρέσδῃ 200, ἐν Μονάχῳ 150, ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Βρεσλαύᾳ ἀνὰ 132, ἐν Στουτγάρδῃ 107, ἐν Φραγκφούρτῃ 94, ἐν Ἀνωβέρῳ 77, ἐν Χάλλῃ 72, ἐν Κολωνίᾳ 71, ἐν Κιέλῳ 69, ἐν Στρασβούργῳ 66, ἐν Βρέμῃ καὶ Καϊνξβέργῃ ἀνὰ 63, ἐν Βόννῃ 60, ἐν Βισβὰδῃ 59, ἐν Βυρτεμβούργῳ 56, ἐν Γοττίνῃ 48, ἐν Κασσέλῳ 46, ἐν Γράιφσβάλδῃ 45, ἐν Χάϊδελβέργῃ 44, ἐν Ἰένῃ 39, ἐν Δάρμσταττῇ καὶ Τυβίγγῃ ἀνὰ 37, ἐν Νυρεμβέργῃ 36, ἐν Βρουνσβίχῃ 32 καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐπὶ τῇ βάσει στατιστικῶν πληροφοριῶν ἡ ὀλικὴ αὔξησις τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης ὑπολογίζεται εἰς 0,87%, ἦτοι εἰς 87 ψυχὰς ἐπὶ 10,000 κατοίκων, κατ' ἔτος, ἔπερ δηλοῖ — ἐὰν ὑποθέσωμεν τοὺς κατοίκους τῆς Εὐρώπης εἰς 320 ἑκατομμύρια ἀνερχομένους — ὅτι κατ' ἔτος γίνεται αὔξησις 2 1/4 ἑκατομμυρίων, χωρὶς ὅμως νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ μεταναστεύοντες ἐξ Εὐρώπης, οἵτινες ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς ἐν περίπου ἑκατομμύριον. Με' ἄλλους λόγους ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε διὰ τοῦ ἐνιαυσίου περισσεύματος δύναται νὰ σχηματισθῇ κράτος ἔχον ἴσον πληθυσμὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἢ τὴν Δανιμαρκίαν, ἢ τὴν Σερβίαν.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, τῆς ἐπισημοτάτης τῶν ἐορτῶν παρὰ Γερμανοῖς, διηλθον διὰ τῶν ἐν Βερολίῳ ταχυδρομείων 1,950,607 ἐπιστολαὶ προσερχόμεναι ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως καὶ ὅρον αὐτὴν πάλιν ἔχουσαι, 4 δὲ ἑκατομμύρια, ὡς ἔγγιστα, ἀφίκοντο εἰς Βερολίνον ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ.